

UT DE CLUZE

[y.t də kly.zə / spreek uit : uut de kluuze]

Huiskrantje van wzc Dunecluze

Foto: Alfred Penel

Kerstfeest in Dunecluze

Pg. 12

Wist je dat?

Pg. 18

Editie 2 – januari 2012

Inhoud

Voorwoord.....	3
Officiële inhuldiging.....	4
Bewoners.....	6
Verjaardagen	7
Viergeslacht Elvira Hauspie.....	7
Liefde en vriendschap in Dunecluze.....	8
Klassiek concert	9
De Seniorenweek.....	10
Bierbar in cafetaria De Kelle	10
Cinema : Hasta la vista.....	10
Wellness.....	10
Dessertenbuffet	11
Aerofoon.....	12
Kerstfeest.....	12
De Sint en zijn pieten op bezoek.....	15
Personeel.....	16
Nieuw personeelslid : Sarah Corteel	16
Geboortes.....	17
Wist je dat.....	18
Dagboek van een logistiek medewerker	19
Vrijwilliger in de kijker	20
Koksijde leeft.....	21
Infonamiddag voor Senioren	21
Kerstverlichting in de Ter Duinenlaan	22
Denksport	23
Mysterieuze foto.....	23
Woordzoeker.....	23
Ontroermoment	24
Plat Koksieds.....	26
Oproep.....	27

Voorwoord

Beste lezer,

Mogen wij u namens alle Dunecluze medewerkers onze beste wensen overbrengen voor een zorgeloos en goed 2012 !

Met Dunecluze zijn we door onze eerste officiële jaarwissel gegaan. Onze website, de televisies aan het onthaal en deze uitgave van 'Ut De Cluze' doen het verhaal van alle activiteiten die daarmee gepaard gingen. Een bruisende seniorenweek was de start van heel wat animo in ons huis, kerstmarkt, kerstfeest, optredens in cafetaria, ... kortom een bruisende maand december heeft ons uitgeleide gedaan van 2011.

Terugkijken op 2011 geldt voor mooie momenten maar eveneens is het steeds afscheid nemen, niet in het minst ook van bewoners die hier verbleven. We blijven deze overledenen indachtig.

Maar we kijken natuurlijk ook graag uit naar 2012, wat zal ons dat nieuwe jaar brengen. Half juni mogen we ons 1^e levensjaar vieren en in die aanloop trachten we met alle medewerkers en vrijwilligers een extra inspanning te doen om uw leven als bewoner hier, zo aangenaam mogelijk te maken en onze werking verder te optimaliseren.

Mag ik hopen dat eenieder van u zijn eigenste dromen kan vervuld zien en dat je ook nog in de kleine alledaagse dingen van het leven vreugde en genoegdoening kan vinden.

Mag ik u veel leesgenot wensen in onze eerste editie van 2012 !

Jan Nagels, directeur

Officiële inhuldiging

De voorbereiding

We keken er allemaal naar uit, we werkten er allemaal naartoe... en als we zeggen iedereen bedoelen we ook iederéén! Het schoonmaakteam schakelde zelfs extra hulp in om het hele huis te laten blinken.

WIE VAN DE
DRIE ?

De langverwachte dag

21 oktober was het dan eindelijk zo ver. De officiële inhuldiging van ons huis...

Het evenement ging van start in de cinema met de academische zitting. Aan de inkom werd iedereen hartelijk welkom geheten door meneer Nagels en Virginie, onze zorgcoördinator.

Tijdens de zitting luisterden we aandachtig naar mevrouw Ilse Chamon, de heren Wilfried Terreyn, Marc Vanmeenen, Jan Nagels en minister Jo Vandeurzen.

Ondertussen konden we ook de première bijwonen van onze enige echte Dunecluze the movie.

Je zag het of je zag het niet, maar een tijdje geleden liep er hier een jongeman rond, vermomd als kluizenaar. Neen, hij was niet verdwaald, hij was namelijk de hoofdrolspeler in onze Dunecluze movie.

Misschien heb je hem wel herkend van op tv! In de film wordt ons woonzorgcentrum op een leuke en interessante manier voorgesteld. Het filmpje kan je ook terugvinden op onze website : www.dunecluze.be.

Tot slot werd de sleutel van Dunecluze –*prachtig versierd door de mensen uit het KEI*– overhandigd aan de minister. Tijd om naar Dunecluze te gaan. Volg de ballonnen!

Enmaal gearriveerd mocht de minister het lint (vastgehouden door onze beste lint-vasthoud-dames) doorknippen.

Lint geknipt, presentje in ontvangst genomen, klaar voor een rondleiding in ons huis.

Alle diensten zetten hun beste beentje voor om al dat bezoek (300 mensen) te verwelkomen. Er werden quiches en pannenkoeken gemaakt. Die we uiteraard met smaak op aten.

Mevrouw Aerts las een ontroerende brief voor aan de minister.

Vervolgens werd het gezelschap muzikaal ontvangen door bewoners, vrijwilligers, medewerkers onder begeleiding van Karine Peeters met haar accordeon.

Na alle hoekjes en kantjes van het gebouw gezien te hebben werd het tijd voor een welverdiend hapje en drankje. De vriendenkring van KEI – Dunecluze stond met man en macht paraat om dit gebeuren in goede banen te leiden.

Bewoners

Nieuwe bewoners

In de maanden november en december mochten we de volgende bewoners verwelkomen :

Brunet Willy (kamer 316)

Debaeke Daniel (kamer 110)

De Jonge Maria (kamer 304)

Delrez René (kamer 201)

Depelsmaeker Elvira (kamer 221)

Maes Marie-Thérèse (kamer 217)

Pillaert Christiane (kamer 209)

Swiecinsky Cäcilia (kamer 205)

Van Glabeke Jeanine (kamer 112)

Gillis Emiel (kamer 124)

De bewoners van de kortverblijf kamers vermelden we hier niet, gezien het verloop van die bewoners heel groot is. Desalniettemin heten wij ze ook van harte welkom in ons huis!

Welkom in Dunecluze!

Overleden bewoners

In de maanden november en december moesten we afscheid nemen van volgende bewoners :

Bidoul Hélène : 20/09/1918-26/11/2011

Borré Antoinette : 07/08/1929-27/12/2011

Florizoone Symonne : 08/09/1926-13/11/2011

Gequiere Marie Rose : 28/04/1925-11/11/2011

Jacobs Constant : 28/12/1928-10/12/2011

Leye André : 17/01/1923-10/11/2011

Liets Marie-José : 20/06/1925- 16/12/2011

Mahieu Oscar : 05/04/1930-03/11/2011

Sys Julia : 26/05/1926-03/11/2011

Thiebaut Marie-Thérèse : 09/02/1927 -
19/11/2011

Ik kan alleen woorden ontmoeten, u niet meer.

Maar hiermee houdt het groeten aan, zozeer,

dat ik wel moet geloven, dat gij luistert,

zoals ik omgekeerd uw stilte in mij hoor.

Verjaardagen

Verjaardagen Bewoners

Boeve Michel	3 januari 2012
Aerts Cecilia	11 januari 2012
Crombez Clara	20 januari 2012
Boens Elisabeth	2 februari 2012
Demeyere Lucia	12 februari 2012
Hoflack Gabrielle	28 februari 2012
Deplanter Denise	6 maart 2012

Coopman Joël	7 maart 2012
Hendrickx Marie	14 maart 2012
Guylinck Ferdinand	19 maart 2012
Herman Richard	21 maart 2012
Devriendt Yvonne	23 maart 2012
Cuylaerts Louisa	25 maart 2012
Viane Yvonne	29 maart 2012
Van Hove Astère	31 maart 2012

Verjaardagen Personeel

Verhue Sylvia	7 januari 2012
Carpels Mieke	8 januari 2012
Deman Kelly	9 januari 2012
Teelen Leonie	13 januari 2012
George Hanne	17 januari 2012
Peeters Karine	19 januari 2012
Vandekerckhove Martine	20 januari 2012
Declercq Ingrid	23 januari 2012
Vlaemynck Rosalie	28 januari 2012
Aerts Louise	2 februari 2012

Dhondt Nathalie	6 februari 2012
Viaene Olivia	8 februari 2012
Wandelaere Patricia	10 februari 2012
Verstraete Marianne	10 februari 2012
Van Elverdinghe Nathalia	10 februari 2012
Vandamme Martine	18 februari 2012
Nollet Rosie	14 maart 2012
Hendryckx Fabienne	29 maart 2012
Volley Bärbel	29 maart 2012
Depoorter Greta	30 maart 2012

Viergeslacht Elvira Hauspie

Elvira Hauspie is onlangs overgrootmoeder geworden van de mooie kleine Ella. En bovendien maken ze deel uit van een viergeslacht. Op de foto pronken de 4 dames : Elvira Hauspie (94) – Christine Boeckx – Annelies Onraedt – Ella Hoogewijs.

Liefde en vriendschap in Dunecluze

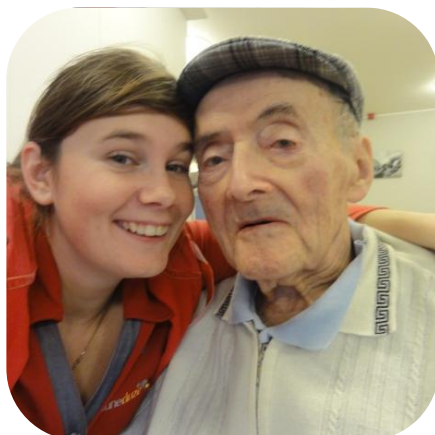

VRIENDSCHAP

TWIJFEL NIET

**JE MAG ER
MEER DAN EEN**

Loesje

Klassiek concert

Op donderdag 13 oktober beleefden we in Dunecluze een hoogtepunt, met een uitvoering van een klassiek concert (Haydn) door vier 'strijkers' van vier nationaliteiten:

Wim Lauwaert, Margit Reinicke, Jane Oldham en Anne Habermann.

Het aanbod kwam van Wim Lauwaert, zoon van Mevr. Aerts die hier in Dunecluze verblijft.

Mama Cecilia en zoon Wim startten samen de vioolles toen Wim 2 jaar en 10 maanden was. Ze volgden de 'Suzukimethode'. Deze methode is in het midden van de 20e eeuw in Japan ontwikkeld door Shinichi Suzuki. Hij merkte op dat kinderen hun moedertaal erg vlug aanleren, met weinig kans op mislukking, door dagelijkse herhalingen en oefening. Op een vergelijkbare wijze probeerde hij ook muziek aan te leren : men speelt muziek alvorens men noten kan lezen. Omdat het gaat om het aanleren van een moedertaal wordt een van de ouders ingeschakeld. De lessen worden zowel individueel als in groep gegeven.

Wim volgde daarna lagere, middelbare en hogere graad en nadien conservatorium in Brussel en de Mozartacademie voor kamermuziek te Krakau.

De vier strijkers leerden elkaar kennen tijdens een workshop in Frankrijk, en hun samenwerking lukt wonderwel. Dit is niet evident, want verschillende muzikanten voelen de muziek en de uitvoering ervan niet altijd op dezelfde manier aan. Het is ook niet altijd gemakkelijk om vier agenda's op mekaar af te stellen.

Wim vertelt : 'voor ons was het spelen in een woon-en zorgcentrum een unieke ervaring. Natuurlijk wilden we dat in de eerste plaats voor moeke doen, maar we zijn blij dat er zoveel mensen van genoten hebben.

We kunnen eens samen spelen zonder dat je grote verwachtingspatronen moet inlossen. De reacties van de bewoners waren vrij direct en dat vonden we echt mooi !'.

*Arlette (dienst oker): Het kwartet; dat was muziek! Muziek die je 'pakt'!
Wat was het leuk om zo dicht bij de muzikanten te zitten ! Je kon elke beweging volgen.*

Jonge mensen die muziek spelen, maar niet zoals we op de radio de moderne muziek kunnen horen : veel te veel decibels! Dit was helemaal anders. We denken met een heel goed gevoel terug aan deze mooie namiddag.

De Seniorenweek

Bierbar in cafetaria De Kelle

Op een mooie maandagavond, aan het begin van de seniorenweek, hebben wij een heuse bieravond georganiseerd. Geuze, Stella, Duvel, Leffe, Kriek... Voor elk wat wils, en de echte bierliefhebber was er zeker in zijn nopjes. Onze bewoners genoten zichtbaar van de gezellige sfeer en het samenzijn, wat nog bevorderd werd door de muziek. Onze eigen Karine en Christian namen dat deel voor hun rekening.

De conclusie is heel simpel: voor herhaling vatbaar!

Cinema : Hasta la vista

Omdat er hier, vlakbij Dunecluze, een prachtig cinemacomplex staat, waar we te voet heen kunnen, wilden we deze kans op een fijne namiddag niet voorbij laten gaan. Na tamelijk wat overleg met de collega's en met de verantwoordelijke van de cinema, besloten we ervoor te gaan. Er zou een zaal voor ons gereserveerd worden. Onze vrijwilligers werden allen opgetrommeld en op dinsdag 8 november trokken we met welgeteld 33 bewoners richting filmzaal. Het was een hele stoet, maar toch verliep het tegen alle verwachting in zeer vlot. De keuze was gevallen op 'Hasta la vista'. En ook al waren de meningen daaromtrent aanvankelijk wat verdeeld, na afloop was vrijwel iedereen het erover eens: een pracht van een film met enkele echte ontroermomenten.

Nu nog wat sleutelen aan de formule, wat minpuntjes wegwerken of omzetten in pluspunten, en binnenkort komen we op jullie deur kloppen met de aankondiging van ons volgende cinemabezoek.

Welness

Wij hadden het geluk van op dinsdag 15 november, 15 leerlingen van Vesalius te Oostende te mogen verwelkomen.

Zij kwamen, samen met twee leerkrachten, een wellnessdag aanbieden aan al onze bewoners in de vorm van een gezichts- en een handmassage.

Dat het voor alle bewoners deugddoend was, hebben we gezien en gehoord...

Hier volgen twee getuigenissen :

"Omwille van omstandigheden, kon ik de dag van de schoonheidszorgen niet naar beneden komen. Maar geen probleem, ineens stond er een jong meisje in mijn kamer om mij toch te laten genieten van een gezichtsmassage. Na mijn actieve leven, ben ik verhuisd naar Koksijde en toen heb ik mijn gezicht een keer of twee laten masseren door een schoonheidsspecialiste. Ik wist dus dat dit echt deugd doet. En ook dat meisje heeft dat enorm goed gedaan !"

Raymonde (dienst oker)

"Ik wou zelf ook niet graag naar de zaal (op het gelijkvloers) waar ze massage gaven. De handmassage in mijn eigen kamer was een zeer leuke ervaring. Je bent 'thuis', we hebben samen veel gebabbeld en dat meisje heeft dat goed gedaan. Eerst een deugddoend 'handbadje', daarna een degelijke handmassage. Dat gaf me een zeer ontspannen gevoel.

Graag voor herhaling vatbaar! Maar als ik opnieuw mag kiezen, kies ik direct weer voor een privébehandeling in mijn eigen kamer."

Denise (dienst oker)

Dessertenbuffet

Onze tweeweekse(!) seniorenweek afsluiten met een gevarieerd desserts buffet, zou dat geen goed idee zijn? Dat bleek het inderdaad te zijn. Hoe zoeter hoe beter, dat was de leuze! De culinaire talenten van de ergo's werden aangesproken (en waar die tekort schoten, was er altijd nog een specialist zoals de bakker).

Je zag op onze tafel: chocomousse, tiramisu, petit-beurretaart, bavaois, fruittaart, speculoosmousse...

De buikjes werden rond gegeten en het was heel stil aan tafel. Even toch. En dat schijnt een goed teken te zijn!

Aerofoon

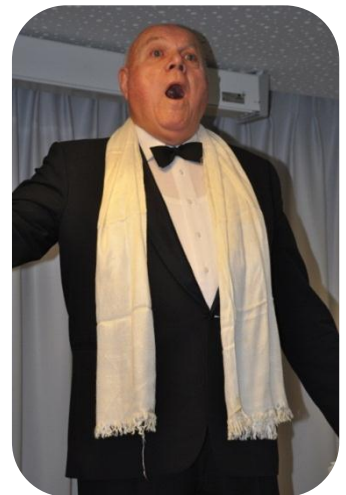

De jeugdafdeling van de Koninklijke Gemeentelijke Harmonie of simpelweg de 'K.G.H.K.' kwam op 26 december naar Dunecluze om een heus kerstconcert te geven.

Kerstfeest

Het kerstfeest op woensdag 21 en donderdag 22 december was een succes! Na een glaasje bubbels en wat kleine hapjes genoten we allen van een voorgerechtje, hoofdgerecht en een lekkere kerst buche. Als kers op de taart kregen we een muzikaal optreden van de Rode Kruis vrijwilligers. We zijn alle medewerkers en vrijwilligers heel erg dankbaar voor hun hulp (voor de afwas, voor de foto's, voor de muziek, etc.), zonder jullie was het kerstfeest nooit zo vlot verlopen! Hierbij enkele sfeerfoto's...

Woensdag 21 december

Donderdag 22 december

De Sint en zijn pieten op bezoek...

Personeel

Nieuw personeelslid : Sarah Corteel

Een nieuw gezicht in Dunecluze is dat van Sarah Corteel, een enthousiaste verzorgende die het team van Rood komt versterken. Maria Ackou zocht haar op met vraagjes om haar wat beter te leren kennen.

Maria: 'Sarah, ben jij, net als ik, afkomstig van Koksijde? '

Sarah: 'Nee. Ik ben geboren in Oostende en heb mijn jeugd doorgebracht in Oostduinkerke. Momenteel woon ik in Veurne maar daar komt binnenkort verandering in. Ik ga verhuizen naar Koksijde.'

Maria: 'O ja? Waar dan? Koksijde-Bad?'

Sarah: 'Nee. Koksijde-Dorp.'

Maria: 'Het zal hoe dan ook vlakbij Dunecluze zijn. Is dat de reden waarom je hier komt werken?'

Sarah: 'Dat heb je goed geraden, Maria. Voordien werkte ik in een rusthuis in Raversijde. Gedurende zeven jaar. Ik heb er graag gewerkt en miste aanvankelijk mijn collega's wat, maar de afstand was toch nogal groot. Dus toen ik op internet las dat Dunecluze nog personeel kon gebruiken, heb ik dan ook niet geaarzeld en mijn kans gewaagd.'

Maria: 'En? Tevreden?'

Sarah: 'Ja!! Zeker! De ontvangst en de opvang was heel goed, veel beter dan ik verwacht had. En nu nog. Dus dat doet wel deugd. Ook de bewoners waren heel lief en vriendelijk. Het gebouw zelf vind ik heel mooi en dat maakt het ook aangenamer om in te werken.'

Maria: 'Ben je getrouwd, Sarah? Of word ik nu te indiscreet?'

Sarah: 'Nee hoor, helemaal niet. Ik ben niet getrouwd maar samenwonend en we hebben twee kindjes. Een zoontje van vijf en een dochttertje van één jaar oud.'

Maria: 'Mooi! Dan heb je het vast wel druk.'

Sarah: 'Daarom werk ik parttime. Mijn man is zelfstandig vloerbedekker en het huishouden en de zorg voor de kindjes komt dan ook grotendeels op mijn schouders terecht. Daar bovenop een fulltime job zou moeilijk haalbaar zijn.'

Maria: 'Waaruit bestaat jouw taak hier eigenlijk?'

Sarah: 'Wel Maria, eigenlijk bekijk ik het een beetje zoals de zorg voor mijn gezin. Ik verzorg de mensen hier, breng hun eten, leg hun kleren klaar enz. Een fijne job, waar ik veel voldoening uit haal.'

Maria: 'Dat is heel fijn om te horen, Sarah, dat mensen met zo'n ingesteldheid voor ons zorgen. Ik wens je nog veel fijne momenten bij je werk hier en hoop dat je heel lang bij ons blijft. Bedankt voor dit gesprek!'

De favorietjes van Sarah:

- Favoriete muziek: Coldplay, Sunrise Avenue, Kings of Lion, Adele,.....
- Favoriete gerecht: kreeft, gerookte zalm
- Favoriete film: drama
- Favoriete vakantiebestemming: Griekenland en Spanje
- Favoriete vrijetijdsbesteding: Zumba en joggen, op stap gaan met de kindjes
- Goede voornemens voor 2012: met de fiets komen werken (eens het beter weer wordt)

Geboortes

Kelly Deman is op 26 december 2011 voor de eerste maal trotse moeder geworden van dochtertje Dieuwke. Ze meet 48 cm en weegt 2.680kg. Proficiat Kelly!

Wist je dat...

Meneer Nagels op een dag naar de beurs ging in Mechelen met collega's uit D.C., maar wat een leuke dag moest worden veranderde al vlug in een odyssee van een lekke band, geen reservewiel (in optie, maar niet genomen), gestrand langs de autosnelweg, punctuele takelwagenbestuurders, te kleine huurwagen, te dure taxi's, teveel vrouwen in de auto én files op de ring, maar 's anderendaags had hij wel een sterk verhaal te vertellen aan tafel. Al stond zijn wagen wel in Brussel in een garage zonder banden in stock.

???

Er een dame op onze dienst kwam die in kamer 324 binnenging en daar niemand aantrof. Ze kwam naar ons toe en vroeg waar haar moeder was. Boos keek zij ons aan alsof wij haar moeder hadden ontvoerd en in een kast hadden verstopt. Toen ik haar vriendelijk verzocht om eens naar de kleur van het behang te kijken viel haar frank. Ze ging terug naar de lift en riep: "Waarom lijkt hier alles zo op elkaar!".

???

Ja misschien weten jullie het al, misschien sommigen nog niet, maar er schuilt een grote kunstenaars onder ons! Haar naam is Martine Hennin en werkt als verpleegster op dienst Groen.

Ze is autodidacte in de kunst en leerlinge glaskunst bij Pierre Declerck. Daarnaast is ook woordkunst haar niet vreemd. Ze brengt dichtbundels uit sinds 1971. Je kon haar werk bewonderen tijdens Toeren en Loeren in december.

???

Karine en Vicky eens een spaghetti avond hadden georganiseerd. Karine was zo lief geweest om de saus bij haar thuis te maken. Ze had er echter niet bij stilgestaan dat haar potten niet werkten op onze inductieplaten. Overscheppen dan maar. Weeral afwas!

???

Konijn Kamiel van dienst groen verdwenen was op een zaterdagmorgen. Er werd met man en macht gezocht naar het diertje. Bijna had de logistiek assistente die weekenddienst had een zoektocht met helikopter aangevraagd toen bleek dat de ergotherapeute hem had meegedaan naar huis voor het weekend. Eind goed al goed.

Francine, logistiek medewerkster op dienst oker.

Dagboek van een logistiek medewerker

Als logistiek in Dunecluze sta je voornamelijk in voor de maaltijden. De dag begint vroeg: 7u30 met het ontbijt, ik neem de bewoners die op kamer eten, zo'n 15-tal, voor mijn rekening. Hilde of Ingrid starten om 8 uur met het geven van ontbijt in de leefzaal. De nadruk ligt erop dat de bewoners altijd mogen kiezen wat ze willen van beleg: zoet, kaas, fruit, yoghurt... alles kan.

Omstreeks 9u30 begint het ontbijtgebeuren op z'n einde te lopen, de ergo start met een activiteit terwijl ik de laatste afwas doe en verder opruim. Er heerst een gezellige drukte. De ontbijtkar voor morgen wordt klaargemaakt en tegen dan is de soep aangekomen. Het is de "nieuwe" die hem brengt, een vriendelijk man die altijd een praatje maakt, niet lang maar het doet altijd goed.

10u15: ik zet mij bij de collega's van de schoonmaak om te pauzeren en een kopje soep te drinken.

10u30: hoog tijd om soep te geven aan de bewoners in de leefzaal en op de kamer, de tafel wordt gedekt met servetten en bestek. Glazen worden gevuld met water of bier. Daarna worden de vuile bekers gewassen in de vaatwasmachine.

11u30, de warme maaltijd wordt opgediend; Gemalen, gewoon, met of zonder saus, diabeet... Ik weet uit het hoofd wat iedereen eet. Opruimen, afwassen en om 12u30 zelf gaan eten.

13u00 De laatste afwas doen, keuken opruimen en alles terug in de kast. In de namiddag is er nog van alles te doen. Incontinentiemateriaal aanvullen, levensmiddelen bestellen, planten verzorgen, frigo's op orde zetten enzovoort. Het is soms zwaar en veel, maar ik heb ervoor gekozen en daar ben ik nu blij om.

Francine, logistiek medewerkster op dienst oker.

Vrijwilliger in de kijker

Op een winderige namiddag had ik een gesprek met een vrijwilligster die zich al jaren inzet voor vele hulpbehoevenden, haar naam is Viaene Hélène. We zien haar elke donderdagnamiddag in Dunecluze, maar wie is Hélène?

Leentje als Marva

Hélène of "Leentje" werd in 1936 in Pervijze geboren. Toen ze 1 maand was, verhuisde de familie Viaene naar Koksijde-dorp en sindsdien heeft ze het dorp niet verlaten. Ja, ze is een echte trotse Koksijdenaar! De gezonde zeelucht, de duinen en het open gevoel blijven haar erg aanspreken.

Ze is in Koksijde en later in Veurne (Annuntiata) naar school geweest. Na haar schooltijd is ze van start gegaan als helpster bij de familie van een Franstalige dokter. Nu na 60 jaar gaat ze nog regelmatig helpen met het huishouden, ze verzorgt er ook de vrouw van de dokter, beantwoordt de telefoons, enz. Na al die jaren is die familie eigenlijk een stuk van haar eigen familie geworden. Bovendien heeft die dokter ook haar twee zonen op de wereld gezet.

Ze trouwde met haar man die brouwersgast was (en heel graag voetbalde). Maar toen Hélène 58 jaar was, heeft ze een groot verdriet te verwerken gekregen. Haar man stierf in enkele dagen tijd aan hersenvliesontsteking. Het was een moeilijke tijd toen, maar ze bleef niet bij de pakken zitten, ze wilde de leegte van haar man invullen....Ze was lid van de organisatie KAV en een paar vriendinnen hadden gevraagd of ze geen zin had om in het KEI naar de misviering te gaan met enkele bewoners...en zo startte ze het vrijwilligerswerk. Daarna sloot ze zich ook aan bij het Rode Kruis en vandaag de dag gaat ze nog steeds elke zaterdag met de patiënten van het KEI naar de misviering. De donderdag zien we haar in Dunecluze, om als het mooi weer is, te gaan wandelen met enkele bewoners, of als het weer wat minder is, een bongo-spelletje te spelen.

Ze zet zich ook vrijwillig in voor de dienst Thuisoppas bij de christelijke mutualiteit. Zo gaat ze elke maandagnacht waken bij een man die palliatief is, zodat de vrouw één nacht wat tekort aan slaap kan inhalen. Ze gaat ook af en toe gaan zwemmen met een mindervalide vrouw. Ze vertelt mij dat het vrijwilligerswerk haar een enorm grote voldoening geeft. Ze is al een hele tijd alleenstaand en zo vult ze haar tijd nuttig in.

Veel vrije tijd voor haarzelf blijft er niet meer over. Maar als ze tijd heeft, dan gaat ze heel graag wandelen aan de kust. Ze fietst ook graag en verder slaat ze een namiddag bloemschikken of bakken ook nooit af. Ook kruiswoordraadsels invullen is één van haar vrijetijdsbestedingen. En natuurlijk voor haar 3 kleinkinderen zorgen (Die zijn 13 jaar, 9 jaar en één jaar).

Beste boek : "Anne Frank – Het achterhuis. Ik ben nooit echt een grote lezer geweest maar de laatste tijd begin ik terug wat meer te lezen. "

Beste film : "Ik zie eigenlijk alle Vlaamse films graag, maar kijk ook geregeld naar Franse films. Ik heb heel erg genoten van de Franse film "la grand vadrouille" met Louis de Funès."

Beste CD/liedje : "Ik hou van alle muziekstijlen en zing altijd graag mee met de radio. Mijn man floot altijd het liedje "rode rozen, rode lippen, rode wijn", maar ik weet niet wie dit zingt. Ik luister ook heel graag naar het Concert van Wenen en André Rieu kan ik ook heel erg appreciëren. "

Mooiste reis : "Ik heb 2 jaar geleden met bus en boot een rondvaart gedaan in Noordkaap (Noorwegen) en vond het één van de prachtigste reizen die ik ooit had gedaan. Die Fjorden zijn werkelijk prachtig! Ik probeer toch twee maal per jaar op reis te gaan."

Bedankt Hélène voor het aangename gesprek en je grote inzet als vrijwilligster!

Koksijde leeft

Infonamiddag voor Senioren

Op 8 december 2011 organiseerde de Seniorenadviesraad van de gemeente Koksijde in samenwerking met het nieuwe woonzorgcentrum Dunecluze een infonamiddag in de gemeenschapszaal De Brug van het Sociaal huis.

Het programma van deze namiddag zag er als volgt uit :

- Info over het ontstaan en de bouw van het woonzorgcentrum door Jan Nagels, directeur.
- Voorstelling van de film "Dunecluze" die ook vertoond werd op de officiële inhuldiging van Dunecluze.
- Info over het opnamebeleid voor permanent verblijf van het woonzorgcentrum Dunecluze door Paul Casselman, sociale dienst Dunecluze.
- Info over de mogelijkheid tot kortverblijf door Jana De Gendt, sociale dienst en onthaal Dunecluze.

Achteraf werden de 170 senioren die op deze vergadering aanwezig waren verdeeld in kleinere groepen en werden ze in ons woonzorgcentrum rondgeleid.

Voor de meesten van hen was dit zeer verhelderend en hebben ze nu een klare kijk op onze werking.

Het was een geslaagde informatienamiddag voor de senioren van onze gemeente die heel wat konden opsteken van onze opdracht in Dunecluze.

Wegens het grote aantal inschrijvingen is er nog een tweede informatienamiddag voorzien begin dit jaar.

Kerstverlichting in de Ter Duinenlaan

Onze burgemeester heeft een groot hart voor de bewoners van Dunecluze. Hij heeft ervoor gezorgd dat de Kerstman over een milieuvriendelijk vervoermiddel beschikt. We zien nog de feeëriek verlichte slede met zes rendieren. Het Kerstmannetje is niet te bespeuren, maar niet getreurd hij is toch op bezoek geweest bij onze bewoners in Dunecluze.

We hebben deze mooie kerstverlichting te danken aan Pierre Dalle en zijn ploeg medewerkers van de dienst technieken op de werf te Oostduinkerke.

Pierre is sedert 9 december 2011 met pensioen. Andre creaties van Pierre en zijn ploeg zijn Flor Kos (paardenvisser), de golfspeler op het kruispunt in Oostduinkerke –dorp en de reuzenkerstman die wereldkampioen cyclocross wordt aan de poort in het centrum te Koksijde-bad.

***WEETJE...** De Koksijdse kerstverlichting telt 6.976 lampen van 15 W en 5.200 lampen van 25 W. Samen vertegenwoordigen ze een vermogen van 234.640 Watt. Daarnaast beschikt de gemeente ook nog over ca. 1 km verlichtingslint .*

De kostprijs voor het verbruik (berekend op vier weken in 1995) bedroeg 375.413 fr.

Denksport

Mysterieuze foto

Hiernaast zie je opnieuw een detailfoto van een locatie, ergens in Dunecluze.

Wie zoekt die vindt...de persoon die kan raden welke ruimte hier afgebeeld staat maakt kans op een prijs.

Onder de goede inzendingen wordt een prijs verloot en deze maand is dat een fles bubbels.

Weet je wat hier afgebeeld staat, vul dan het strookje in op de laatste pagina en geef die af aan het onthaal bij Jana en Mieke (maandag-vrijdag 8u-17u) vóór 29 februari 2012.

De winnaar van onze vorige fotowedstrijd was mevrouw Clara Crombez. Zij won een drankenkaart.

Woordzoeker

- Elk woord komt eenmaal voor in het venster.
- De woorden kunnen zowel horizontaal als verticaal staan.
- Streep alle woorden door.
- De overgebleven letters vormen de oplossing...

n	k	e	r	s	t	b	a	l	i
s	n	e	e	u	w	m	e	n	u
t	f	e	u	m	t	a	s	w	i
r	l	k	l	o	k	k	e	n	l
a	a	a	c	s	i	c	a	k	e
n	n	m	i	s	p	j	v	i	s
d	u	i	n	e	n	a	b	d	y
j	a	e	e	l	w	c	a	m	r
r	s	l	m	d	e	k	z	o	o
e	t	s	a	a	i	o	g	l	g

kerstbal - sneeuw - menu - uil
strand - duinenabdij - cinema -
mossel - jacko - karniel - flan -
klokken - kip - cake - vis - ets
- zoo - rog - tas - wei - mol

Oplossing:

Ontroermoment

Dit schrijven is een ode aan de liefde. Echte liefde, die over alle grenzen heen gaat. Daarom heeft ze me ontroerd, nog niet lang geleden. En wel in tweevoud!

Vorige week bereikte mij langs maar liefst vier wegen het bericht dat Irma overleden is. Irma was een dame waar ik voor zorgde in de leefgroep waar ik werkte voor Dunecluze zijn deuren opende. Twee ex-collega's en twee vrijwilligers belden me met dit nieuws. Het was overduidelijk dat dit verlies hen aangegrepen had, en niet zo'n beetje.

Waarschijnlijk vooral omdat het zo plots gebeurde, en nog wel in het bijzijn van veel mensen. Zomaar, 's middags, bij de maaltijd. Het ene moment zat ze nog gewoon aan tafel, het andere moment was ze niet meer. Mij raakte het ook, maar toch kon ik er snel in berusten.

Ik hoop voor Irma dat er een hemel bestaat. En dat ze daar haar dochter Leentje terugziet. Want dat was het enige wat ze de laatste jaren van haar leven nog verlangde. Leentje was Irma's levensdoel. Haar bron van vreugde en verdriet. Irma's dochter was namelijk met een handicap geboren.

Irma heeft haar altijd verzorgd zo goed als ze kon en zorgde ervoor dat het haar aan niets ontbrak. Iedereen in het dorp zag Irma en Leentje als een onafscheidelijk duo en had ontzag voor Irma's toewijding.

En toen viel Leentje plots weg. Haar hart werd zwaar getroffen en ze overleefde het niet. Irma overleefde het wel, maar daarmee is ook alles gezegd. Haar levenslust verdween, net als haar glimlach. Irma's zorgzaamheid betrof nu het keurig en mooi houden van Leentjes graf, wat ze bovendien dagelijks bezocht.

Korte tijd later begon Irma te dementeren, net of ze alles wou vergeten omdat de realiteit te zwaar was voor haar schouders. Ze kwam in het rusthuis wonen waar ik werkte.

Ik herinner me dat ik haar vergezelde om een harkje te kopen om Leentjes graf beter te kunnen verzorgen. Meermaals vertrouwde ze me toe dat ze hoopte snel te sterven. Irma wilde bij haar dochter zijn, dat was alles.

Hopelijk is haar wens nu vervuld... Enkele dagen na dit nieuws, overleed er een dame in Dunecluze. Claire. Net als bij Irma en Leentje gebeurde het vrij snel en enigszins onverwacht.

Claire was al zeer vele jaren weduwe, het paar was altijd kinderloos gebleven. In de korte periode dat ik deze dame heb mogen kennen, is het me, denk ik, gelukt een zekere vertrouwensband op te bouwen.

Ze vertelde me veel over haar leven, en het viel me op dat ze met zeer veel warmte en liefde sprak over haar man. En dat niet alleen, het ontroerde me ook! Jammer dat ze hem zo vroeg moest verliezen.

Toen ze plots op gezondheidsvlak achteruit ging en bedlegerig werd, probeerde ik regelmatig binnen te wippen om te zien of ik haar ergens kon bij helpen, maar even vaak om gewoon eens bij haar te gaan zitten om haar te laten voelen dat ze niet alleen was.

Het was op zo'n moment dat mijn oog viel op het rouwkaartje dat op haar kast prijkte. Ik vroeg Claire of ik er mocht naar kijken en het lezen. Dat mocht. Het was van haar overleden man, zei ze me.

De tekst die ik binnenin las, was door Claire zelf opgesteld. De warmte en liefde in haar stem en woorden, was hier maal 100 vertegenwoordigd!

Kippenvel kreeg ik ervan, zo mooi waren Claire's laatste woorden, gericht aan wie haar zo dierbaar was! Net als voor Irma en Leentje, hoop ik voor Claire dat er een hemel bestaat.

(De namen in dit verhaal zijn gewijzigd).

Els Janssoone

Plat Koksieds

“voer Aangespoeld’n en Anderstaligen”

Bewerkt door Noël Paelinck

mislukken in iets :	ofgoan lik e gietre
’t heeft allemaal geen zin :	’t is al gin avanse
helemaal beschadigd :	heel gabimeerd; l leelik g’arrangeerd
over heel de lijn :	van ens_tens
in een kolerieke bui :	in e wroede koleire
je weet nooit dat het niet lukt :	je wit nooit hoe dat e koe_e e ’nhoaze vangt
ga eens uit de weg :	gart_e kee; gartje weg
luister eens :	luustert e kee
kijk eens hier :	kykt e kir hier
zaklamp :	e pilelucht
iets in het schild voeren :	etwadde bekonkelfoezen
hij lijkt er als twee druppels water op :	t’is hem gespoog’n
recht in z’n gezicht :	flak in z’n muule(smoel)
wie ’ t meeste durft bekommt het meest :	de stoetste wezels zupen de best__eiers
hij heeft altijd geluk in alles wat hij doet :	ott’n in z’n and’n schyt is’t e pannekoeke
slordig werken :	moosschen
’t is boel :	’t spil zit op de waag’n
’t zijn allemaal dezelfde :	ze schyt’n al in dezelfde pot
hij is van de stelling gevallen :	j’is (met z’n kloat’n) van de stelling gedunderd
hij heeft mij iets misdaan :	e n’et in m’n raapp’n gescheet’n
hij kent er niets van :	e kent er gin kloat’n van
je moet mij geen lessen leren:	je moet e ’n oed’n aap gin muul’n leer’n trekk’n
we kijken er naar uit :	we verkneukel’n n’uus al d’ rop
bij ons thuis :	thuisend ; by uus thuus
bij jullie thuis :	toe t’ junders ; by junder thuus
betalen dat je scheel ziet :	betaal’n da je schyt
op een afgelegen plek :	e t’woarsen in t’ hol van fluutol
hij heeft thuis niets te zeggen :	e stoat woa dat de bustel stoat
hou me niet voor gek :	oed me je mette den aap
een zeveraar :	e swoateloare
waar woont hij :	woa weunt’n
er word gierig geleefd :	’t is moa de rook die deur de schouwe goat
het is niets waard :	’t is gin roste klute weird
hij heeft er een slechte zaak aan gedaan :	e n’et er z’n slepp’n aan gescheurd
geld verkwisten :	’t geld deur vinsters en deuren smyt’n
ongeveer :	a’peprêt

Oproep

Heb je nog een leuke weetjes, moppen, beleefde je onlangs een pakkend ontroermoment, denk je nog enkele creatieve tips te hebben voor een volgende editie van ons krantje "Ut de Cluze"?

Laat gerust iets weten! Spreek een medewerker aan, schrijf ze op een briefje en breng deze binnen in het onthaal tussen 8u-17u (ma-vrij) of gooi je ideeën in onze gloednieuwe oranje brievenbus die aan het onthaal staat.

Voor onze wekelijkse lottonamiddagen is het ergo-team nog op zoek naar kleine prullaria en snuisterijen. Heeft u nog heel wat zaken thuis staan, waarvan u denkt dat je hier een bewoner heel gelukkig kan mee maken? Dan kan u deze aan het onthaal afgeven of aan het ergoteam.

Antwoordstrookje

(fotovraag op pagina 23)

Naam bewoner :

Kamernummer :

Antwoord op de vraag (zie foto p. 23) : *De locatie op de foto is...*

Bezorg deze strook vóór 29 februari 2012 aan het onthaal

